

**PROGRAM ZAJĘĆ TEATRU
EDUKACYJNEGO
DLA KLAS I-III SZKOŁY PODSTAWOWEJ**

„NIE ZADAWAJ DZIECIOM GWAŁTU NAUCZANIEM-
TYLKO NIECH SIĘ BAWIĄ
WTEDY ŁATWIEJ POTRAFISZ DOSTRZEC
DO CZEGO KAŻDY ZDOLNY JEST Z NATURY”

PLATON

SPIS TREŚCI

I WSTĘP

II CELE

III METODY PRACY

IV FORMY PRACY

V ŚRODKI DYDAKTYCZNE

VI TREŚCI PROGRAMOWE

VII SPOSOBY KONTROLI I OCENY

VIII EWALUACJA

IX PRZYKŁADOWY SCENARIUSZ ZAJĘĆ

X PRZYKŁADOWA TEMATYKA ZAJĘĆ

XI BIBLIOGRAFIA

I WSTĘP

Zajęcia teatralne stanowią szczególną formę aktywności i ekspresji twórczej dla uczniów klas młodszych. Aktywność dziecka należy do jego sfery rozwoju i trzeba ją właściwie stymulować i pobudzać przez odpowiednie zabawy, a taką jest niewątpliwie zabawa w teatr. Zajęcia teatralne wpływają korzystnie

na wszechstronny rozwój dziecka, stanowią również uzupełnienie treści programowych, sprzyjają poszerzaniu i utrwalaniu wiadomości. Zabawa w teatr wiąże się z planem działań szkolnych i jest w szkole niezbędną,

bo zaspokaja potrzeby psychiczne dziecka. Jest wspaniałym pomysłem na dobre spędzenie czasu wolnego. Teatr stwarza dobrą atmosferę grupową i spełnia funkcję terapeutyczną.

Zabawa w teatr była i jest naszą pasją, tę pasję staramy się zaszczerpić w dzieciach. Od początku rozpoczęcia pracy w szkole prowadziłyśmy zespoły teatralne, brałyśmy udział w gminnych, wojewódzkich powiatowych przeglądach teatrów. Same organizujemy również przeglądy szkolne.

Współpracujemy z instruktorami zespołów teatralnych z GOK-u z Trzeszczan,

z Grabowca, z opiekunem grupy teatralnej z Niepublicznego Ośrodka dla Osób Niepełnosprawnych

z Zamościa. Uczestniczyliśmy w różnego rodzaju zajęciach warsztatowych dotyczących metodyki pracy

z zespołem teatralnym. To wieloletnie doświadczenie skłoniło nas do napisania programu Zajęć Teatru Edukacyjnego. Program został przygotowany z myślą o uczniach kształcenia zintegrowanego. Cykl działań Teatru Edukacyjnego trwa trzy lata. Czwartoklasiści przechodzą pod opiekę instruktora zespołu teatralnego klas IV-VI. Zajęcia odbywają się systematycznie po zajęciach lekcyjnych, jeden raz w tygodniu przez dwie godziny lekcyjne.

Program zawiera:

- Wstęp
- Cele
- Metody pracy
- Formy pracy
- Środki dydaktyczne
- Treści programowe
- Sposoby kontroli i oceny
- Ewaluację
- Przykładowy scenariusz zajęć
- Przykładową tematykę zajęć
- Bibliografię

Główny cel:

Zapewnienie dzieciom warunków do prawidłowego rozwoju artystycznego, duchowego i intelektualnego, sprzyjających kreowaniu asertywnej postawy.

Cele szczegółowe:

- Rozwijanie kompetencji wiedzy o teatrze
- Kształtowanie umiejętności posługiwania się językiem ojczystym w zakresie mówienia prozy, recytacji poezji
- Wyrażanie przeżyć, nastrojów, emocji za pomocą gestów, ruchów, mimiki
- Wdrażanie do odkrywania swoich uzdolnień scenicznych, wczuwania się w rolę i akcję
- Zdobywanie umiejętności improwizacyjnych i naśladowczych
- Rozwijanie umiejętności kreowania odgrywanych postaci i identyfikowania się z nimi na scenie
- Rozwijanie koordynacji wzrokowo- słuchowo- motorycznej
- Stwarzanie sytuacji do rozwijania zdolności koncentracji, ćwiczeń pamięci, ćwiczeń oddechowych
- Rozbudzanie wyobraźni scenicznej i scenograficznej
- Wdrażanie do poszukiwania twórczych działań plastycznych i rozwiązań dekoratorskich
- Kształtowanie umiejętności odreagowania stresów szkolnych i rodzinnych
- Przybliżenie dziecku pojęcia sztuki, ekspresji przez odwoływanie się do aktywności
- Rozwijanie zdolności i zaspokajanie potrzeb twórczych przez poznawanie różnorodnych form ekspresji, kształtowanie zmysłów
- Uwrażliwianie na sztukę i kształtowanie wrażliwej, twórczej osobowości przez zabawę, taniec, śpiew, rysunek, ruch recytację, mimikę, dramatyzację
- Pobudzanie psychicznego rozwoju dzieci, ich naturalnej aktywności przez zabawy i gry dramatyczne
- Rozwijanie zdolności konstrukcyjnych poprzez modelowanie

i konstruowanie lalek, kukiełek, masek

- Rozwijanie wyobraźni plastycznej poprzez uczestnictwo w projektowaniu i wykonywaniu scenografii i rekwizytów
- Kształtowanie podstawowych zasad i nawyków społecznego współżycia, stała praca wychowawcza

z uwzględnieniem odpowiednich zachowań względem rówieśników i osób dorosłych

- Eliminacja niektórych wad wymowy
- Kształtowanie pamięci, uwagi, rozwój logicznego myślenia, poszerzanie słownictwa
- Wdrażanie do kulturalnego spędzania wolnego czasu
- Uzupełnianie i pogłębianie wiadomości szkolnych
- Kształtowanie mowy oraz mowy dialogowej dziecka

III METODY PRACY

- kontakt ze sztuką: (wyjazdy do teatrów, domów kultury, świetlic)
- obserwowanie występów scenicznych innych grup teatralnych
- organizowanie wystawek prac teatralnych
- różne rodzaje zabaw, ćwiczenia
- prace plastyczne
- gry dydaktyczne: rebusy, krzyżówki, zagadki
- informacje z prasy, radia, telewizji
- drama

- inscenizacje
- występy teatralne

IV FORMY PRACY

- indywidualna
- zbiorowa
- grupowa

V ŚRODKI DYDAKTYCZNE

- piłki, skakanki, instrumenty (bębenki, dzwonki, grzechotki, talerze, klawesy, trójkąty, flety)
- bibuła ,sznurki
- tomiki wierszy, bajki
- proste rekwizyty
- kostiumy do wystawianej sztuki
- pomoce wykonane własnoręcznie
- magnetofon
- kasety audio
- kamera cyfrowa
- aparat cy

VI TREŚCI PROGRAMOWE

DZIAŁ	TREŚĆ	PROCEDURY OSIĄGANIA CELÓW	EFEKTY
Wiedza o teatrze	Znaczenie słowa teatr.	Poznanie znaczenia na podstawie encyklopedii, literatury.	Zna znaczenie słowa teatr.
	Nazwy ludzi pracujących w teatrze.	Gry dydaktyczne (rebusy, krzyżówki, zagadki). Informacje z prasy, radia, telewizji.	Rozróżnia zawody ludzi pracujących w teatrze i zna ich zadania.
	Rodzaje teatru wielkiego.	Wyjazdy do teatrów dziecięcych. Zbieranie plakatów reklamujących teatry dziecięce. Szukanie ciekawostek w prasie dziecięcej.	Zna rodzaje teatru wielkiego. Potrafi zbierać informacje w prasie.
	Środki artystyczne działania aktora.	Gry dydaktyczne. Informacje z prasy, radia, telewizji.	Zna środki artystyczne działania aktora. Wie, że słowo jest jednym z najważniejszych środków ekspresji scenicznej.

<p>Posługiwanie się głosem</p>	<p>Oddech</p>	<p>Ćwiczenia mobilizujące wyłącznie aparat oddechowy np.</p> <ul style="list-style-type: none"> - wężanie kwiatów - zdmuchiwanie kawałka papieru z gładkiej powierzchni - wydmuchiwanie skrawków papieru z chropowatej powierzchni - dmuchanie na świecę - mecz piłki ping-pongowej - głęboki wdech i wydychanie powietrza do samego końca, jak długo kto może, jak miechy: ma-ma-a-a-a, tra-wa-a-a-aitd. - Powolny wydech i dobre gospodarowanie oddechem łączymy z liczeniem <p>„Siedzi kura w koszyku, liczy jaja do szyku: pierwsze jajo, drugie jajo, trzecie jajo itd.(póki starczy powietrza)</p> <p>Oddychanie brzuszno-przeponowe- ustami i nosem.</p> <ul style="list-style-type: none"> - W pozycji leżącej należy podnosząc lewą nogę do góry na „raz" wykonać 	<p>Różnicuje fazę wdechową i wydechową.</p> <p>Wydłuża fazę wydechową.</p> <p>Stosuje w czasie mówienia przerwy na nabranie powietrza we właściwych miejscach.</p> <p>Przyswaja oddech przeponowy.</p>
--------------------------------	---------------	--	--

		<p>wdech. Opuszczając nogę na „dwa”, „trzy” wypychanie powietrza. To samo wykonać prawą nogą.</p> <p>Łączenie ćwiczeń oddechowych z ruchami rąk, nóg, tułowia:</p> <ul style="list-style-type: none"> - wdech połączony z odwróceniem ramion - ćwiczenia z unoszeniem rąk - zabawa „Harmonijka” <p>Ćwiczenia oddechowe z jednoczesnym wypowiedaniem pojedynczych głosek:</p> <p>np. wymawianie samogłosek a, e, o, u, y.</p> <p>Ćwiczenia oddechowe związane z mówieniem i śpiewem:</p> <p>np. zabawa Słoneczko, Orkiestra</p> <p>Łączenie ćwiczeń oddechowych z ruchami rąk, nóg, tułowia:</p>	
--	--	--	--

		<ul style="list-style-type: none"> - wdech połączony z odwróceniem ramion - ćwiczenia z unoszeniem rąk - zabawa „Harmonijka” <p>Ćwiczenia oddechowe z jednoczesnym wypowiedzeniem pojedynczych głosek:</p> <p>np. wymawianie samogłosek a, e, o, u, y.</p>	
		<p>Ćwiczenia wstępne- mają za zadanie zniesienie napięcia krtani i gardła</p> <p>np. zabawa Wiosna i</p>	

	Fonacja	<p>misie</p> <ul style="list-style-type: none"> - ćwiczenia w wymawianiu samogłosek <p>np. a, e, o, u, i, y</p> <ul style="list-style-type: none"> - kilkakrotne powtarzanie tej samej głoski, np. zabawa Śpij laleczko: aaa, lalka nie chce spać, płacze- uuu - wielokrotne powtarzanie danej samogłoski płynnie i rytmicznie, z większym i mniejszym natężeniem głosu, np. zabawa Głoska A na wycieczce, zabawa Echo - łączenie wymowy samogłosek ze spółgłoskami np. ma, me, mo, mu, mi, my: cicho - głośno zabawa dźwiękowa polegająca na jak najwyrazistszym wypowiedaniu sylab, np. dra, dre, dri, dro, dru; - kra, kre, kri, kro, kru - wypowiedanie zestawu sylab w określonym rytmie, z określoną siłą głosu; każdy po - kolei i wszyscy razem. Zmieniamy tempo, intensywność 	<p>Właściwie posługuje się głosem.</p> <p>Poprawnie i wyraźnie wymawia.</p>
--	---------	---	---

		<p>i wysokość głosu</p> <ul style="list-style-type: none"> - czytanie wybranych tekstów: powoli, w rytm muzyki, bez zatrzymywania się na znakach wargami przestankowych, przesadnie pracując wargami. Zmiana tempa czytania, dokładniejsze „wyrysowanie” każdego słowa - wymawianie zestawu sylab np. mra, mre, mri, mro, mru czy ora, ore, ori, oro, oru prosząc, pytając, dziwiąc się czemuś, ze znużeniem, przestachem, radością - przedstawianie, nie wychodząc poza wybrany zestaw sylab, jakieś zdarzenie (np. dwie kłócące się koleżanki; mama rozgniewała się na córkę, ta ją przeprosza itp.), słuchający odgadują jego treść <p>wymawianie poprawnie krótkich zdań, bez połykania końcówek, odpowiednio ubarwione uczuciowo np. „daję ci pióro”, „idź zaraz do domu”, „jest mi smutno”, z inną własną interpretacją: pytająco, niedowierzająco, sceptycznie, uroczyście, rozkazująco, ze smutkiem, wesoło, z</p>	
--	--	---	--

		czułością	
	Logorytmika	<ul style="list-style-type: none"> - ćwiczenia techniki ruchu np. zabawa Idzie Grześ- naśladowanie zachowania Grzesia - ćwiczenia metryczne- w zabawach tych na pierwszy plan musi być wysunięty akcent, potem percepcja słuchowa np. zabawa Piłka wędrowniczka - łączenie tekstu z elementami ruchowymi i rytmicznymi np. zabawa Na łące, Siała baba mak 	<p>Jest wrażliwy na muzykę.</p> <p>Ma ukształtowany słuch muzyczny.</p> <p>Ma ukształtowaną koordynację ruchowo-przestrzenną, orientację, lokalizację.</p>
	Fonematyka	<p>Wyodrębnianie głoski na początku wyrazu i na końcu. Dziecko powinno umieć wymieniać kolejno głoski</p> <p>w wyrazie, a także złożyć wyraz</p> <p>z podanych głosek.</p>	<p>Różnicuje głoski opozycyjne, np. dźwięczne i bezdźwięczne, twarde i miękkie.</p>
	Motoryka narządów mownych i	<p>Są kontynuacją ćwiczeń usprawniających całe ciało, mające na celu zdobycie przez dziecko umiejętności układania narządów mownych w sposób charakterystyczny dla danej głoski (dolna szczęka, wargi, język,</p>	<p>Układa narządy mowne w sposób charakterystyczny</p>

	artykulacja.	podniebienie miękkie). Artykulacja to ruchy i układ narządów mownych przy wymawianiu określonej głoski. Ćwiczenia artykulacyjne należy przeprowadzać równoległe z wcześniejszymi.	dla danej głoski.
Obserwacja i odtwarzanie.	Naśladownictwo ruchem i głosem.	<p>Obserwacja i naśladownictwo ruchem i głosem zachowania się zwierząt, poprzez obserwacje</p> <p>i odtwarzanie charakterystycznych zachowań się ludzi, aż do obserwacji, odtwarzania bez przedmiotów-akcesoriów, ruchów i gestów motywowanych w życiu przez te przedmioty- akcesoria, np. granie w piłkę bez piłki, wkładanie rękawiczek, których nie ma , wiejący wiatr, burza, wzrost drzewa, ogień odtwarzanie odgłosów wsi, ulicy w mieście, szum morza.</p> <p>Wkładasz sweter, zapinasz guziki; wkładasz buty, sznurujesz ; otwierasz drzwi kluczem; wbijasz gwóźdź i wieszasz na nim obrazek.</p> <p>Przedstawianie krótkich</p>	<p>Wczuwa się w sytuację.</p> <p>Uważnie obserwuje i odtwarza różne sytuacje.</p> <p>Rozwija wyobraźnię.</p>

		<p>historyjek np.</p> <ul style="list-style-type: none"> - wybiegasz z domu późno, biegniesz do szkoły: przed bramą szkolną słyszysz dzwonek na lekcje. Co robisz <p>Umówiłeś się do kina, trzeba wyjść; sprawdzasz godzinę, sprawdzasz czy masz bilet w kieszeni; nie ma! Co robisz?</p>	
Przygotowanie ciała.	<p>Zwinność.</p> <p>Równowaga.</p> <p>Refleks.</p> <p>Poczucie rytmu.</p>	<ul style="list-style-type: none"> - zabawy marszowe np. maszerujemy, zmieniając w marszu jego szybkość, intensywność (lecko, ciężko, na palcach, całymi stopami); sposób chodzenia (ze zgiętymi kolanami, na nogach wyprostowanych, w podskokach); formę (po kole, w linię węża, parami); bniemy po błocie w sandałach; idziemy po gorącym piasku; idziemy z balonem w ręce, wieje silny wiatr; idziemy z ciężarem, na plecach worek ziemniaków; wędrujemy przez strumyk, przeskakując z kamienia na kamień - zabawy rozwijające zwinność : np. stajemy w szeregu pod ścianą, na umówiony sygnał 	<p>Zna reguły zachowania się w zespole.</p> <p>Umie wspólnie bawić się.</p> <p>Ma wyrobiony nawyk słuchania.</p> <p>Reaguje na umówiony znak.</p> <p>Ma dobrze przygotowane ciało.</p> <p>Ma wyrobioną poprawność wypowiedzenia się przez gest</p>

		<p>uderzenie w bębenek, dzieci wykonują polecenie : jedno uderzenie- krok naprzód, dwa uderzenia- stać w miejscu, trzy- mały skok, kto się myli, wraca pod ścianę i zaczyna na nowo swoją drogę do mety</p> <p>- zabawy rozwijające równowagę: robimy łańcuch, w którym każdy trzyma stopę kolegi. Próbuje poruszać się w ten sposób: wolniutko idziemy szeregiem przez bardzo wąską kładkę: na dany dźwięk stajemy, dociągamy nogi tak, by postawić jedną obok drugiej i zniżamy się by bez podparcia uklęknąć na oba kolana. Jesteśmy tancerzami w cyrku i chodzimy w ten sposób na linie. Na sygnał dźwiękowy wstajemy , próbując wolno siadać z nogami zwróconymi w bok.</p> <p>- Zabawy rozwijające refleks: wykonaj polecenie na rozkaz słowny lub dany jakimś innym umówionym znakiem. Wszyscy uczestnicy zabawy rozrzucają się po całej sali, na polecenie szybko zmieniają pozycję: usiąść, wstać,</p>	<p>i ruch.</p> <p>Jest świadomy własnych ruchów.</p>
--	--	---	--

		<p>klęknąć, stanąć na lewej nodze itp. Ćwiczenie utrudniamy, umawiając się, że słuchać należy jedynie tych poleceń, które będą poprzedzone słowami: „Basia mówi”. A więc: Siadaj! Wstań! stój na jednej nodze! Basia mówi: skacz!- Tylko to ostatnie polecenie należy wykonać. Innym utrudnieniem może być przyjmowanie przez animatora różnej postawy od tej, którą poleca przybrać dzieciom. woła: wstań, ale sam właśnie siada; klęknij, ale sam wstaje itp.</p> <p>Zabawy rozwijające poczucie rytmu: biegniemy parami stosując się do rytmu muzyki. Każdy z biegnących ma w rękach dość dużą piłkę. Na umówiony akord lub uderzenie, biegnąc w niezmiennym rytmie, rzucamy sobie wzajemnie w parach piłki zamieniając się nimi w ten sposób. Zabawa z grzechotkami: biegniemy- jeden za drugim. Na podłodze leżą grzechotki. W rytmicznym biegu, na dany dźwiękowy znak podnosimy grzechotki z podłogi, ale zupełnie bezdźwięcznie.</p>	
--	--	--	--

		Biegniemy z grzechotkami w prawej ręce- tak, by nie zadźwięczały- a na następny znak muzyczny kładziemy je równie cicho na podłodze, nie przerywając naszego biegu w takt muzyki.	
Uczucia i nastroje.	Wyrażanie uczuć i nastrojów.	Np. chodzenie w deszczu i przy pogodzie, radość z powrotu mamy, smutek po stracie ulubionej zabawki itp.	Wczuwa się w sytuację. Uważnie obserwuje i odtwarza różne sytuacje. Rozwija wyobraźnię.
Gry z tekstem.	Tekst improwizowany i literacki.	W grach z tekstem proponowanym przez uczestników chodzi o pobudzenie szczerości ekspresji. W grach z tekstem literackim należy zacząć od analizy wybranej sztuki- rozmowy, pytania, dyskusje, spory, czytanie tekstu, podkreślenie najważniejszego wyrazu, bądź zdania, zaakcentowanie. Poprawa błędów przy wymawianiu, sprawdzenie czy w toku dalszych prób wskazania przyniosły pożądany efekt. Inscenizacje z podziałem na role. Zaprojektowanie i wykonanie prostych elementów scenograficznych i rekwizytów do przedstawienia.	Identyfikuje się z rolą. Rozwija pomysłowość i oryginalność. Doskonali sprawność manualną. Prawidłowo porusza się po scenie. Koncentruje swoją uwagę. Cieszy się z wypowiedzianej roli.

VII SPRAWDZANIE I OCENIANIE

Umiejętności członków sprawdzane są poprzez:

- udział w przeglądach teatralnych
- podczas organizowania uroczystości klasowych i szkolnych
- podczas prezentacji swoich umiejętności na spotkaniach z innymi członkami kół teatralnych
- wnikliwą obserwację uczniów podczas zajęć

VIII EWALUACJA

Systematyczna kontrola programu. W tym celu będą wykorzystywane następujące narzędzia:

- rozmowy z uczniami

- rozmowy z rodzicami

Wypowiedzi dzieci na temat: „Dlaczego lubią uczęszczać na zajęcia koła teatralnego?”

Lubię chodzić na kółko teatralne, ponieważ bawimy się w różne zabawy, mówimy śmieszne wierszyki.(Ania)

Kiedyś trochę się wstydziłam występować przed kimś, teraz nabrałam więcej odwagi.
(Agnieszka)

Lubię chodzić na kółko teatralne, bo nie trzeba się niczego uczyć, tylko się bawimy.
(Adrian)

Na kółku teatralnym powtarzamy różne śmieszne wierszyki, czasem nam wychodzą z tego mówienia śmieszne słowa, ale my się nie smucimy, tylko śmiejemy z siebie.
(Kamil)

Chciałabym, żeby kółko teatralne było codziennie. (Inga)

IX PRZYKŁADOWY SCENARIUSZ ZAJĘĆ

Temat dnia: Przygotowujemy bal z okazji imienin mamy.

Cele operacyjne:

Uczeń:

- potrafi wczuć się w różne role
- umie dzielić się swoimi wrażeniami
- aktywnie uczestniczy w zabawie ruchowej
- umie współpracować podczas zajęć w grupie
- wyraża przeżycia, nastroje, emocje za pomocą gestów, ruchów, mimiki
- prawidłowo wykonuje ćwiczenia oddechowe i ćwiczenia wymowy

Formy pracy:

- indywidualna
- zbiorowa
- grupowa

Metody:

- zabawowa
- ćwiczenia oddechu, wymowy

Środki dydaktyczne:

- książka
- stoliki, krzeselka

PRZEBIEG ZAJĘĆ.

1. Ćwiczenia na wspólnotę grupową(uścisk dłoni, puszczenie iskierki, określanie swojego samopoczucia itp.)
2. Zabawa dla przypomnienia umownego znaku zatrzymania się i uciszenia, w rozmaitych wariantach; zabawa służy jednocześnie rozbawieniu, rozruszaniu zespołu.

3. Ćwiczenie oddechu:

- Na leżąco, z książką na brzuchu: kładziemy się na podłogę, ręce wyciągnięte wzdłuż ciała. Na brzuchu umieszczamy dość grubą książkę. Powolny wdech przez nos i lekko otwarte usta. Powolny wydech przez otwarte usta, książka lekko się „zapada” - Rozciągamy harmonię(rozłożenie rąk, wdech), składamy harmonię(złożenie rąk, wydech).

4. Ćwiczenia wymowy:

Zabawa wszczepy Indian podających sobie w dziwnie brzmiącym języku hasła:

Saga-raka-naha-macha;

Baba-papa-rafa-mama;

Dodo-soto-wozo-roso;

Wyży-ryzy-lulu-muru.

5 Rozluźnienie mięśni:

Chwila ruchu, np. maszerujemy, zmieniając w marszu

- jego szybkość
- jego intensywność (lekko, ciężko, na palcach, całymi stopami, spokojnie, agresywnie)
- sposób chodzenia(ze zgiętymi kolanami, na nogach wyprostowanych, w podskokach, brniemy po błocie w sandałach, idziemy boso po gorącym piasku na plaży)
- formę (po kole, w linię węża, parami, trójkami)
- idziemy z ciężarem, na plecach worek ziemniaków, wędrujemy przez strumyk, przeskakując

z kamienia na kamień, idziemy z balonami w ręce, wieje silny wiatr.

6. Zabawa pantomimiczna o innym nastroju:

Imieniny mamy: dzieci sprzątają mieszkanie, pieką ciasto, kupują kwiatki. Pozostali uczestnicy odgadują, co które z nich robiło. Omówienie zabawy, zmiana ról; dotychczasowi widzowie przygotowują imieniny.

7. Ogólny bal na imieninach mamy. Są domownicy i goście. Dla urozmaicenia każdy może w jednym słowie, które uważa za najlepsze, wyrazić swoje uczucia wobec solenizantki, może składać życzenia, podkreślając je również wybranym przez siebie gestem- lub nieść prezent, który należy rozpoznać po sposobie niesienia go

i podawania.

8. Praca nad wybranym repertuarem- kreowanie powierzonych ról- próby inscenizacji.

9. Rozmowy o wrażeniach ze spotkania.

10. Uporządkowanie sali.

X PRZYKŁADOWA TEMATYKA ZAJĘĆ

1. Omówienie przepisów bhp na zajęciach koła teatralnego. Zabawy integrujące grupę.

1. zapoznanie ze znaczeniem słowa „teatr” na podstawie encyklopedii i literatury.

2. Poznanie zawodów ludzi pracujących w teatrze.

3. Poznanie rodzajów teatru wielkiego:

- teatr cieni

- teatr lalek

- teatr aktora

4. Gry i zabawy przygotowujące ciało: wyrabiające równowagę, zwinność., szybki refleks, zręczność, poczucie rytmu.
5. Gry służące do wyrobienia i uświadomienia sobie sprawności głosu i wrażliwości na dźwięki.
6. Gry polegające na dokonywaniu obserwacji i ich odtwarzaniu np. obserwacja i naśladowictwo ruchem
i głosem.
7. Zabawy wyrażające uczucia i nastroje.
8. Gry wyrabiające działanie we wspólnocie.
9. Wybór utworu i jego analiza. Ćwiczenia w mówieniu: bogacenie słownictwa, wyodrębnienie wydarzeń składających się na przedstawienie, praca nad opisem, charakterystyka poszczególnych postaci występujących w utworze.
10. Zabawy i gry dramatyczne wprowadzające i przygotowujące do wyrazistego oddania istoty zdarzeń zaistniałych w inscenizacji.
11. Przydzielenie ról dzieciom.
12. Kilkakrotne czytanie tekstu w celu dobrego zrozumienia treści, doskonalenie interpretacji.
13. Praca nad wybranym repertuarem (próby inscenizacji).
14. Zajęcia muzyczne z udziałem prostych instrumentów muzycznych. Opracowanie tła muzycznego.
15. Projektowanie i wykonanie prostych rekwizytów i scenografii.

Bibliografia:

1. L. Rybotycka, Gry dramatyczne, Centralny Ośrodek Metodyki Upowszechniania Kultury, Warszawa 1990
2. J. Kujawiński, Rozwijanie aktywności twórczej uczniów klas początkowych, WSiP, Warszawa 1990

3. B. Mineyko, Improwizacje w klasach I-III, WsiP, Warszawa 1986
4. E. Chmielewska, Zabawy logopedyczne nie tylko, Poradnik dla nauczycieli i rodziców, Kielce 2001

Autorki:

Pani Jolanta Sieczkowska

Pani Agata Kudyba

Nauczycielki kształcenia zintegrowanego w Zespole Szkół im. Henryka Sienkiewicza w Grabowcu.